

- sud pred kojim se vodi postupak u državi članici pošiljateljici mora osigurati da je taj adresat putem standardnog obrasca iz Priloga II. toj uredbi pravilno obaviješten o svojem pravu na odbijanje primitka tog pismena;
- ako ta formalnost nije ispunjena, zadaća je tog suda da ispravi postupak u skladu s odredbama navedene uredbe;
- nije zadaća suda pred kojim se vodi postupak da adresata spriječi da se koristi svojim pravom na odbijanje primitka pismena;
- tek nakon što je adresat učinkovito iskoristio svoje pravo na odbijanje primitka pismena, sud pred kojim se vodi postupak može provjeriti osnovanost tog odbijanja; u tu svrhu taj sud mora voditi računa o svim relevantnim elementima spisa kako bi utvrdio razumije li dotična osoba jezik na kojem je sastavljeno pismo ili ne, i
- kad navedeni sud utvrdi da adresatovo odbijanje pismena nije bilo opravdano, on u načelu može primijeniti posljedice koje njegovo nacionalno pravo u tom slučaju predviđa, pod uvjetom da je očuvan koristan učinak Uredbe br. 1393/2007.

(¹) SL C 338, 3. 11. 2014.

Žalba koju je 18. studenoga 2015. podnio Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság protiv rješenja Općeg suda (šesto vijeće) od 10. rujna 2015. u predmetu T-453/14, Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság protiv Europskog parlamenta

(Predmet C-607/15 P)

(2016/C 243/15)

Jezik postupka: mađarski

Stranke

Žalitelj: Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság (zastupnik: D. Sobor, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europski parlament

Rješenjem od 4. svibnja 2016. Sud (šesto vijeće) odbio je žalbu i naložio žalitelju snošenje troškova.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. ožujka 2016. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – Verband Sozialer Wettbewerb e.V. protiv DHL Paket GmbH

(Predmet C-146/16)

(2016/C 243/16)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Verband Sozialer Wettbewerb e.V.

Tuženik: DHL Paket GmbH

Prethodna pitanja

1. Trebaju li informacije o geografskoj adresi i identitetu trgovca u smislu članka 7. stavka 4. točke (b) Direktive 2005/29/EZ ⁽¹⁾ biti navedene već u oglasu za konkretne proizvode u tiskanom izdanju iako kupci kupuju oglašavane proizvode isključivo preko internetske stranice poduzetnika koji se oglašava, a koja je naznačena u oglasu i mogu lako dobiti informacije koje se zahtijevaju u članku 7. stavku 4. direktive na toj internetskoj stranici ili preko nje?
2. Ovisi li odgovor na prvo pitanje o tome oglašava li poduzetnik u tiskanom izdanju prodaju svojih vlastitih proizvoda i upućuje li izravno na svoju vlastitu stranicu za informacije koje se zahtijevaju u članku 7. stavku 4. Direktive 2005/29/EZ ili se oglašavanje odnosi na proizvode koje prodaju drugi poduzetnici na internetskoj stranici poduzetnika koji oglašava proizvode i kupci mogu dobiti informacije koje se zahtijevaju u članku 7. stavku 4. direktive tek nakon jednog ili više dodatnih koraka (klikova) preko poveznice koja upućuje na internetske stranice tih drugih poduzetnika, a nalazi se samo na internetskoj stranici upravitelja prodajnog portala navedenoj u oglasu?

⁽¹⁾ Direktiva 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 149, str. 2., SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8. str. 101.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. travnja 2016. uputio Curtea de Apel Oradea (Rumunjska) –
Ruxandra Paula Andriciu i dr. protiv Banca Românească SA**

(Predmet C-186/16)

(2016/C 243/17)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Oradea

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ruxandra Paula Andriciu i dr.

Tuženik: Banca Românească SA

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 3. stavak 1. Direktive 93/13 ⁽¹⁾ tumačiti na način da znatnu neravnotežu između prava i obveza stranaka koje proizlaze iz ugovora treba ocjenjivati strogo se držeći trenutka sklapanja ugovora ili je njime obuhvaćen i slučaj u kojem je tijekom izvršenja ugovora s periodičnim ili stalnim obvezama protučinidba potrošača s obzirom na vrijeme sklapanja ugovora, postala preveliko opterećenje zbog značajnih promjena deviznog tečaja?
2. Treba li se smatrati da se jasno i razumljivo sastavljenom ugovornom odredbom u smislu članka 4. stavka 2. Direktive 93/13 moraju predviđati samo razlozi koji su doveli do uključivanja navedene odredbe u ugovor i njezin operativni mehanizam ili se njome trebaju također predvidjeti sve moguće posljedice zbog kojih može varirati cijena koju potrošač plaća, kao primjerice rizik deviznog tečaja, te može li se s obzirom na Direktivu 93/13/EEZ smatrati da se obveza banke da obavijesti klijenta u trenutku odobravanja kredita odnosi isključivo na kreditne uvjete, odnosno na kamate, troškove i jamstva na teret korisnika kredita, i da pritom u takvu obvezu ne ulazi moguće precjenjivanje ili devalvacija strane valute?